

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 81.

W NIEDZIELĘ DNIA 7. PAŹDZIERNIKA 1804.

Dzień 4 Października był dla mieszkańców miasta stołecznego Krakowa dniem powszechnej radości.

Dnia tego był obchodzony dzień Świętny Imienia naszego Najukochańszego Monarchy, wraz z uchwalonym przez J. C. K. Mość przyięciem dziedzicznego Cesarstwa Austrii, z odpowiadającą świetnością tak wysokiej godności.

W tym celu zgromadziły się wszystkie cywilne i wojskowe Dykasteria tegoż Stołecznego Miasta o godzinie 9½ w J.W. J. Pena kommandanta Galicyi Zachodniej, Jenerała artyleryi Hrabi de Kaunitz, Regiment pieszy Xcia Wirtemberskiego i szwadron husarow od regimentu Xcia Lichtensteina po prawey, a cechy z chorągwiami po lewey stronie rynku w największej paradye wystąpiły.

Całe zgromadzenie udało się o godzinie 10 z pomieszkania Jenerała Kommanderującego do domu mieyskiego Kommissyi w rynku, tam był czytany najwyższy Patent względem przyięcia dziedzicznej godności Cesarza Austrii, z balkonu w polskim i niemieckim języku przez dwóch radcow magistratualnych, przy odgłosie kotłów i trąb, wśród częstych okrzyków: "Niech żyje Franciszek II, rozweselonego ludu.

Po przeczytaniu Patentu dały się słyszeć po trzykroć razy wystrzały z ręcznej broni, tudzież huk armat przez artylerią na okolo miasta i na zamku na 3 baterye rozdzieloną.

Wręście całe zgromadzenie udało się do kościoła Peny Maryi, gdzie J.W. Xiążdz Biskup Gorzeński Summę celebrował, a W. JX. Kanonik Dubiecki miał do uroczystości dnia tego stosowne i bardzo dobrze ułożone Kazanie. Nabożeństwo zakończyło się śpiewaniem *Te Deum laudamus*. W ciągu tej uroczystości były dawane kilkakrotne wystrzały z ręcznej broni i z armat.

Potem był W. obiad u kommanderującego Jenerała, na który przełożeni różnych Dykasteriow, i pierwsze osoby z wszystkich stanów zaproszone były. W wieczor dlaświetnienia dnia tego był dany bezpłatny teatr i bal w Rychterowskim domu.

Z Wiednia d. 29. Września.

J. C. K. Mość raczył C. K. porucznika, a teraz rotmistrza w regimencie husarow hrabi Blaukenstein, Józefa Symony Vitezwar, przez wzgląd na jego wieloletnią służbę i okazaną w wielu razach odwagę, z całym jego potomstwem wynieść najłaskawiej z uwolnieniem od tacy do godności barona.

C. K. radcę sądów ślacheckich w Tarno-

wie, Jana Czetscha, raczył J. C. K. Mość, przez wzgląd na jego 21 letnią tak woyskową iako i cywilną służbę i okazaną w niej pilność i zdatność, mianować naytąskawiey prezesem nowych ślacheckich sądów w Bukowinie.

Z Pragi d. 24. Września. D. 23 odprawili się w tutejszym obozie pierwsze wielkie polowe obroty, na które udali się Nayaśniewsi Cesarstwo Jchmość, i Arcy Xżęta w towarzystwie wszystkich tu wysokich gości i jenerałow. Widzow różnego stanu było nadzwyczaj wiele, i działające woyska miały honor pozyskać pochwałę Nayaśniewszych Cesarstwa Jchmość. W wieczor udali się Nayaśniewsi Cesarstwo Jchmość, Arcy Xżęta Teresa z swoim JO, małżonkiem Keiem Saskim, Arcy Xżęta Palatyn, Ferdynand i Maksymilian na tutejszy teatr stanow, na którym dana była opera włoska *Achilles*. Nayaśniewsi Cesarstwo Jchmość za wniysciem do loży byli okrzykami radości powitani.

Z wielu okolic Austriackiey Monarchii nadchodzą doniesienia o uroczystościach z powodu przybraney godności przez J. C. K. M. dziedzicznego Cesarza Austrii.

W Klagenfurcie obchodzono tę okoliczność d. 9 t. m. z naywiększą okazałością. W wigilią w wieczor o godzinie 8 za danym znakiem ż armaty, odezwały się wszystkie dzwony w mieście z setnem z armat wystrzałem i muzyką janczarską. Nazajutrz o godzinie 9 z rana, udała się cała parada z rządowego domu na nowy rynek, gdzie już wystawione było ruszstowanie i woyska czworgran uformowały. Gubernialny radca i kreiskapitan tutejszy, baron Rechbach, otoczony tutejszemi monarchicznemi urzędami, magistratem i duchowieństwem udał się na przeznaczone miejsce. Przed kreiskapitanem niesiono CesarSKI patent w karmazynowym aksamicie oprawny; jeden oddział grenadyerow poprzedzał, dru-

gi kończył orszak. Przybywszy do marszowania, gdzie już zgromadzeni byli ślacha, deputowani, oficerowie sztabu kapituła i liczna publiczność, wszedł nań pierwszy cyrkularny kommillarz P. Ehrenberg, odebrał naywyższy patent i czytał go w głos. Po skończonym czytaniu słyszeć się dał powszechny okrzyk: " Niech żyje Franciszek II. dziedziczny Cesarz Austrii! " a po odgłosie trąb i hebnów nastąpił potroyny wystrzał z ręczney broni. Stąd udał się cały orszak do kościoła S. Piotra i Pawła dla podziękowania Bogu za powiększoną godność Nayaśniewszego Domu Austriackiego. Biskup Gurki celebrował. W czasie nabożeństwa stojący przed kościołem grenadyerowie dali trzy razy ognia i tyleż razy odezwały się armaty na watach. W wieczor zakończono tę miłą uroczystość uderzeniem we wszystkie dzwony i setnem z armat wystrzałem. Stany dla upiększenia tey uroczystości, dały każdemu w szpitalu leżącemu żołnierzowi po 17 kr. a instytutom ubogich przy obu tutejszych parafiach po 100 ryń.

W Willach w Wyższej Karentyi, w Judenburgu i Cyli niemniej uroczyście obchodzono tę okoliczność d. 9 Września.

Z Tyrnawy piszą: " D. 16 Września obchodzone tu było przybranie godności przez Nayaśniewszego Cesarza Jegomości dziedzicznego Cesarza Austrii uroczystem nabożeństwem przy wystrzałach z ręczney broni i moździerzy. Dwa tuteysi mieszczanie dali o tey okazji każdemu tutejszemu i Leopoldstadtskiemu żołnierzowi iowalidow po kwarcie dobrego wina budzkiego i pół funta mięsa, a podoficerom po pół garca wina. „

W Gran z taką uroczystością obchodzono tę radosną okoliczność.

Z Agram piszą pod dniami 18 Września: " Dzień wczorayszy był dla mieszkańców tu-

teższych dniem radosnym z powodu ogłoszenia przybraney przez J. C. K. Apostolską Mość godności dziedzicznego Cesarza Austrii. Kochany nasz obergespan hrabia Amade zebrał jenerałą kongregacyą całego komitatu. Dniem wprzody dawał hrabia Ban wielki obiad; w wieczor był teatr zewnątrz i wewnątrz pięknie oświecony, a przed domem barona Kulmera wznosiła się piramida z napisem w transparencie: "Niech żyje Franciszek II. Dziedziczny Cesarz Austrii!", Na teatrze grano sztukę: *Fryderyk Arcy Xąż Austrii*. Posiedzenie stanów d. 17 było bardzo liczne. Obergespan otworzył go mową, w której wyłuszczył powody, które J. C. K. Mość skłoniły do przybrania tytułu i godności dziedzicznego Cesarza Austrii, odnalował razem oycowską staranność, z jaką J. C. K. Mość przy ogłoszeniu tego radosnego zdarzenia zapewnił nietykalność konstytucyi i przywilejów węglerskiego narodu. Wychwalał szczególność ludów, które przez swoją wierność i przychylność otrzymały przez dobroć dziedzicznego Monarchy zapewnienie swoich odwiecznych przywilejów. Potem czytany był najwyższy patent, po którego ogłoszeniu dały się słyszeć okrzyki: "Niech żyje Franciszek II.!", a woyska stojące na rynku dawały z ręczney broni i moździerzy ognia. Najwyższy patent postanowiono wciągnąć wakra, i po całym komitacie ogłosić go kazać w kroackim języku. Po skończonym posiedzeniu udały się stany do hrabiego Ban przy asystencyi słacheckiey gwardyi i woyska, a stanął z tymże hrabią &c. do katedralnego kościoła na *Te Deum*, pod czas którego dawano znów z ręczney broni i moździerzy ognia. W południe dawali hrabia Ban, komenderujący F. M. L. Chernell i Obergespan hrabia Amade obiady. W wieczor był bal na reductowey sali, a dziś dać mieyski kor-

pus bezpłatną reprezentacyą na teatrze.,

List z Wenecyi d. 15 Sierpnia. W liście pod d. 21 Lipca, który wiele gazet powtórzyły, ogłoszono fałszywą wiadomość, iakoby port wenecki wolnym portem był ogłoszony, gdy na ów czas nie było jeszcze nawet wyszło najwyższe postanowienie względem tego portu. Dla sprostowania więc tego błędu, donosimy, iż przez wysłane portem najwyższe rozporządzenie pozwolony jest dla handlu i portu weneckiego wolny skład bez celney opłaty morzem przychodzących i odchodzących towarów w zamkniętym magazynie; tak iak dotąd jest w Genui.

Z Bryna d. 23. Września.

Z Konstantynopola donoszą pod dniem 25 Sierpnia, że W. Sultan zachorował, i lud bardzo się jego słabością zasmucił, ale przy odciesiu pocztu już się miał lepley.

Zbyteczne upały wznieciły w tey stolicy zaraźliwe gorączki, na które wiele ludzi umiera.

Francuzki poseł obchodził uroczyste wywieśnienie Napoleona na godność Cesarza; ale na tey uroczystości znajdowali się tylko postowie neapolitański, pruski i hollenderski; inni zaś iak Niemialcy jeszcze o tem doniesienia od swoich dworów, nie sądzili byż rzeszą przyzwoitą na niey się znajdować.

Porta odebrała urzędowe doniesienie o zwycięztwie Bekira baszy nad deiami serwyskiemi, i W. Sultan miał postanowić, aby tamteysi jego poddani nie byli więcey uciskani, nadadź im rządę z ich religii, i wszyscy będący w tey prowincyi Turcy mają się cofnąć. Bog by dał, żeby ta wiadomość była prawdziwa.

Lubo Porta oznaymiła na nowo, że Arabowie w Egipcie od Arnautów zupełnie są pobici i rozproszeni, prywatne jednak stanądy listy wcale przeciwnie donoszą.

Ponieważ Ismael basza przywłaszczył sobie baszoństwo Akry, które Porta Ibrahimowi baszy przeznaczyła, i pozostałych skarbow po Dżezarze baszy wydać nie chce, postanowił przeto W. admirał z Ibrahimem baszą opanować siłą twierdzę Akrę. Pierwszy opisał ją z morza mocną eskadrą, a drugi znaczną siłą na lądzie.

Janczarowie w Konstantynopolu oburzyli się, ponieważ im od kilku tygodni nie płacą żołdu.

Z Petersburga d. 7. Września.

Część naszej eskadry, na której znajdował się minister marynarki, wice admirał Czyczakow z swoją małżonką, powróciła znowu do Kronstatu, wytrzymawszy okropną burzę na morzu d. 2 t. m., która także niektóre okolice miasta zalała. Drugą część tej eskadry popłynęła iak wiadomo na północne morze.

Wczoraj równo z świtem zapalił się nowy most pływający, prowadzący z letniego ogrodu do twierdzy i 3 tyżwy się z niego spaliły. Dzięki czuności policyi, że natychmiast ugaszono ogień, bo inaczej mógł się daleko rozszerzyć. Właszcza, że zaraz przy miejscu stała barka naładowana prochem, którą czemprędzej oddalono.

Wszyscy generałowie, półkownicy i kommandanci regimentów, którzy się na rewii znajdowali, otrzymali od Imperatora Jmć brylantowe pierścienie znaczney wartości, a inni officyerowie trzecią część rocznego swojego żołdu.

Z Londynu d. 18. Września.

D. 12 słyszano znowu w Dówrze mocne strzelanie z okolic Boulogne, które pochodziło z ataku przez nasze okręty francuzkiej flotyli, która była z Dunkierki do Kale przybyła, a teraz udała się do Boulogne. Około 100 statków liczney bułońskiej flotyli wyszły znowu przed port tamtejszy.

Admirał Popham, zaprowadza teraz nowe znakowe telegrafy. Najpierwsze ich doświadczenie czynił z naszą przed Boulogne eskadrą. W kilku minutach nadeszły flamały przez Dugenes doniesienia. W takimże przeciągu czasu mogą dojechać do Dunow. Aż to pierwsze dopiero jest doświadczenie, zatem rozumieny, iż w czasie będziemy mogli mieć w 5 min. w Dunach, a w pół godz. w Londynie wiadomość o wypłynieniu bułońskiej eskadry. Wschodnio indyjska kompania, już od dawna podobne żaki zaprowadziła.

W Walmer Castle była niejaką radą morską, na której znajdowali prezydent admirałcy lord Melwill, admirał Keith, Popham i inni officyerowie morsey. Naradzenia nie miały się, iak mówią, tyczyć wyprawy przeciw francuzkim brzegom, ale środków obrony wczasie zimy. Zmianę wielkich okrętów, które dla burz nie mogą się na morzu utrzymywać, na znaczną liczbę małych wojennych okrętów pod Sidney Smithem, Pophamem &c. pod nieprzyjacielskimi brzegami krążyć.

Podług ostatnich doniesień z Ameryki, sąd nowjorski, który zatrudnił się okolicznościami śmierci nieszczęśliwego Hamiltona, uznał wice prezydenta ziednoczonych stanów P. Burr iego zabójcą, a PP. Nefs i Pendletona, sekundantów obu pojedynkujących, za współwinnych. P. Pendleton sekundant Hamiltona bardzo się chwalebnie obronił, i ani słowa nie powiedział na potępienie P. Burra, który w okolicach Filadelfii niebezpiecznie chorował na puchlinę głowy.

Z Nowegojorku piszą pod 3 Sierpnia, że P. Delabigarre, profesor medycyny, odkrył nowy gatunek powietrza, które nazywa antiseptycznym gazem, i ma być nader skutecznym lekarstwem przeciw żółtej gorączce, na którą tam nieszczęściem od 28 Lipca do 4 Sierpnia 63 osób umarło.

Wszyscy francuzcy Kłeta bawiący w Anglii, znajdując się teraz w Londynie, lub w jego okolicach, i wcale nie słysząc, żeby mieli za granicę wyjeżdżać.

Cena chleba spadła znówu w tych dniach o połowę.

Pisma nasze mówią, iż jeden officer podał naszemu rządowi plan zniszczenia lub spalenia nieprzyjacielskiej floty w Boulogne pomimo licznych batteryj; lord Melwill i P. Pitt pochwalili ten plan i ma wkrótce być wykonany. Lecz wielu kładzie go w liczbie powietrznych projektów, o które teraz u nas nie trudno.

Z Dunkierki i innych francuzkich portów oddało się wiele neutralnych okrętów z obawy embargo. Z 20 wysłanych stamtąd okrętów, zatrzymały nasze 10 i do naszych portów odesłały.

Lord prezydent londyński nakazał przez odezwę, ażeby wszystkie zagraniczne okręty zawiązujące do portu londyńskiego rozwiały swoje bandery, skoro wniydą na Tamizę. Powinny rozwiesić też banderę, skoro podnoszą kotwice. Wszyscy kapitanowie zagranicznych okrętów muszą przed zachodem słońca mieć zgromadzony swój lud na okrętach i nie puszczać go na ląd aż po wschodzie słońca. Jeżeliby im który maytek uciekł lub oddalił się, powinni zaraz dać o tem znać londyńskiemu szonerowi.

P. Monroe, amerykański poseł przy naszym dworze, ma być w nowym rządzie w Luizyanie umieszczony.

Z Bilbao piszą pod d. 18 Sierpnia do jednego kupca w Liwerpoolu: "Od kilku dni zostaliśmy tu niejako w rewolucyi: 3000 mieszkańców stoi pod bronią, i korridora i wiele osób, które z rządcą mają związki, wtrącili do więzienia. Z tem wszystkim jeszcze ani jednej kropli krwi nie rozlano."

Wczoraj w wieczor powrócił lord Mel-

will do Londynu z swojej podróży nad brzegi, i rozmawiał zaraz z Xciem Sussexu i hrabią Camden.

Podług ostatnich doniesień lorda Kornwalisa, blokowane od naszych fregat przed brejskim portem nieprzyjacielskie armatnie łodzie, nadaremnie czyniły powtarne usiłowania do wynaknięcia się.

Ciągle od kilku tygodni panująca pogoda przykłada się nie mało do zabaw Królewskich w Weymut, gdzie zawsze z familią używa morskich przejazdów. D. 9 udając się na przejazdkę otrzymał depesze od ministrów; nie miał ich czasu czytać, zabrał je więc z sobą wraz z pośtańcem na bat, przeczytał i odprawił pośtańca. Dla bezpieczeństwa Królewskiego zachowania tam jest wszelka ostrożność. Fregaty i inne wojenne statki czuwają w pewnej odległości portu, a w wieczor o godzinie 8 stawiają dwiema rzędami straż; jeden rząd od morza, drugi przy szalbach. W nocy patroluje ustawicznie gwardya około pałacu. Na wzgórkach rozstawione są także straż. Usypana jest bateria na tamie, z której wszystkie okręty wchodzące do portu mogą być ścigane, a z drugiej strony stoi park artylerji. Procz tego znajduje się w pobliżu 4000 piechoty i jazdy oboz, który w kilka minut w gotowości do boju stanie. Po godzinie 9 nikt do miasta nie wiejdzie; wszystkie rogatki są zamknięte i straż osadzone. Pomimo zagrożeń nieprzyjaciela, nigdy nie widziano więcej kąpiących się ludzi nad brzegami jak teraz, chociaż te miejsca najłatwiejsze są do wylądowania.

Przy St. Domingo znajdowały, podług ostatnich doniesień, 3 angielskie fregaty, które miały tamtejsze porty blokować. Desflaines i Christoph są w niezgodzie. Majemają teraz, iż bez znacznego poślisku z Europy nie można z naszej strony atakować Martyniki.

* Niedawno dobyli się złodzieje do domu Dumouriera i wykradli wszystko srebro. Trzej śpiący tam ludzie, tak mocno zasnęli, iż dopiero rano kradzież postrzegli.

W tych dniach przeszło znowu przez Londyn 200 rekrutów do niemieckiej legii, która już do 6000 ludzi liczy.

Bostońska gazeta zawiera: " D 28 Lipca przybył tu Hieronim Bonaparte w 6 konnym powozie z swoją małżonką. D. 3 zwiedził wodą w towarzystwie znaczniejszych tutejszych mieszkańców port i jego okolice.,

P. Frere poseł nasz w Madrycie przybył w sobotę do Płimutu. Zdaje się, że jakieś nieporozumienie między naszym i madryckim rządem zachodzi, ponieważ i hiszpański poseł ślad wyjechał.

Cztery nasze pokojowe okręty przywiozły z Jamaiki resztę francuzkich jeńców z St. Domingo w liczbie 1500; znajdowały się 9 tygodni w drodze, i muszą 21 dni kwarantannę odbywać. Gdy odpływały z Jamaiki, kupiecka nasza z tamtąd flota była w Bleufield zgromadzona.

Rząd wysła jeszcze wiele fregat przed Boulogne.

Herbata, którą ostatnie z Chin okręty przywiozły, wystarczy więcej jak na rok na własną Anglię potrzebę.

Z Paryża d. 17. Września.

Wczoraj wyjechał ślad sprawujący szwedzkie interesa P. Akerblad. Mówią, że go Król do Stralsundu wezwał.

Monitor umieszcza list jenerałnego rzędcy Decaen do ministra marynarki pod 15 Maja z wyspy Francuzkiej. Donosi on w nim, że kontra admirał Linois przybył d. 1 Kwietnia z okrętami Marengo, Semillante i Berceau do wyspy Francuzkiej. " Ten niespodziewany powrót (wyraża Decaen) mocno miłe zadziwił, ponieważ Linois pisał z Batawii, że spo-

dziewa się wiele Anglikom szkodzić, że uda się w różne odległe strony indyjskiego morza i że ma na 6 miesięcy żywności. Pochlebiał sobie zapewne, tak jak ja, Obywatelu Ministrze, szczęśliwemi wypadkami. Ja tak dalece byłem pewny o dobrych skutkach, że gdy dywizya Linois nadeszła, rozumiałem, że napotkała angielską z Chin flotę, uderzyła na nią i powiększej części zabrała; że pozostałe inne dwie fregaty i hollenderski bryg, który pod jego zostawał rozkazami, prowadzą zabrane okręty, a on sam popłynął na przód dla odpędzenia angielskich okrętów, jeżeliby okolo wyspy Francuzkiej krążyły; lecz zawieszony zostałem w moim oczekiwaniu, i nie mogłem dosyć, Obywatelu Ministrze, wyrazić mego zadziwienia kontra admirałowi Linois, gdy d. 2 Kwiernia przybył do mnie z swoimi officyerami. „—Tu dołączony jest raport kontra admirała Linois o jego potyczce z angielską z Chin flotą, która 27 liczyła okrętów. Linois zgromadził kapitanów swojej dywizyi, oświadczył im swój zamiar, iż chce atakować linią nieprzyjacielską, która się w nocy odważnie do boju uszykowata i oderznąć jej tylną straż. Wszyscy francuzcy kapitanowie oświadczyli ochotę i odwagę, a nawet chorzy wstali, których właśnie wiele było, aby należeć do rozprawy. Lubo można było widzieć okręty, nie mógł jednak Linois poznać prawdziwej siły nieprzyjaciela. Dwadzieścia okrętów miały z baterye; zdawało się postrzegać 1 fregatę, i 8 wielkich okrętów zdających się zastanąć konwoy. Marengo uczynił nayıpierwszy wystrzał; zaczęła się rozprawa i nieprzyjacielski ogień dobrze był kierowany. Linois usiłował oderznąć niektóre okręty; ale nieprzyjaciel takie czynił poruszenia, iż zdawało się, jakoby chciał całą naszą eskadrę otoczyć. " Anglicy (wyraża Linois) przez ten obrot postawili mnie w niebezpiecznem położe-

sta. Siła ich przeważająca była widoczna, nie było zatem wątpliwości, której strony przeważyło się chwycić, aby uniknąć szkodliwych skutków z nieszczęśliwego boju. „Linois” korzystał z otaczającego go dymu i oddalił się od nieprzyjaciela, który go przez 3 godziny śledził, i kilkakrotnie do naszej dywizji strzelał, ale zawsze chybiał. Nasze okręty bardzo mało były uszkodzone, a z ludzi nikt nawet nie był ranny. Ponieważ krążenie tu kontra admirała „Linois” nie obiecywało dalszych korzyści, postanowił zatem popłynąć do Batawii, gdzie d. 26 Lutego przybył, i zastał tam batawskiego wice admirała Hartlika z 2 holowemi okrętami i 1 fregatą; ale ograniczone instrukcje ostatniego nie pozwalały mu czynić przedsięwzięć przeciw nieprzyjacielowi i złączyć się z francuzkiemi okrętami.

Na samem okręcie „Marengo” znajdowało się 70 chorych. Gdy „Linois” wziął na 6 miesięcy żywność, sprzedał dawniej zabraną zdobycz za 133,000 piastrów, wysłał fregaty „Bellepoule” i „Atalante” na krążenie, wypłynął d. 3 Marca z Batawii, z liniowym okrętem „Marengo”, 1 fregatą i korwetą do wyspy Francuskiej, gdzie d. 1 Kwietnia przybył.

W drugim liście pod d. 20 Maja donosi jenerał Deczen dalej, że owe dwie fregaty, które „Linois” na krążenie wysłał, przyprowadziły d. 8 Maja zdobycz w wartości 5 mill. franc. — Przytączony do tego jest rapport z madraskiej gazety, w którym Anglicy się cieszą z szczęśliwego wybitcia się chińskiej floty, o którą się tak bardzo obawiano.

Słychać, że ciąża prawodawcza będzie na d. 9 Listopada zwetane, i że po koronacji zatrudni się roztrząsaniem Xiegi handlowej.

P. Willers i prof. Schnurer w Tybindze są mianowani korespondentami instytutu narodowego.

Do Marsylii zawinęto podług naszych

gazet 3 tunetańskich korsarzy dla nabrania świeżey żywności.

„Bellalines” ma teraz 44 regimentów na St. Domingo, ale nie przenoszą 20,000 ludzi.

P. Biot puścił się znowu wczoraj w balonie na powietrze; balon unosił się więcej pół godziny nad Paryżem.

Na odebraną wiadomość, że w różnych okolicach Hiszpanii pokazały się zaraźliwe choroby, przymuszonym nasz rząd został rozciągnąć kordon na granicach Hiszpanii, i nakazać w portach kwatrantangę.

Mówią, że wiele ciężkiej artylerii do Hanoweru przeszła.

Kompania spekulantów ulitwie tu niać okna i place na dzień koronacji w ulicy Panny Maryi, i dosyć wysokie ceny oferuje.

Z Hagi d. 22. Września.

Ambassador Schimmelpennink, który tylko bawił czas przy Cesarzu Francuzów w Kolonii, i d. 18 już tu powrócił. Nazajutrz miał naradzenie z dyrektoryatem i ministrem zagranicznych interesów; po ich skończeniu wysłał ostatni gońca do Talleyranda do Moguncyi.

Cesarzsko Rzymski poseł baron Felz miał onegdaj uroczystą audyencyą u dyrektoryatu, podczas której oddał mu wierzytelny list iako minister Austriackiego Cesarza, i odebrał powiaszczowanie od ministra zagranicznych interesów.

Wczoraj rada morska odebrała wiadomość, że ostatnia dywizja z 8 armatnych łodzi złożona d. 19 z Flislingi do Ostendy odpłynęła.

Zatęga tutejsza z mniejszona jeszcze jest 3 kompaniami piechoty, które do dalszych rozkazów do Leydy pomaszzerowały.

Z listów z St. Martin przy wyspie S. Buntachiego wyczytujemy, że tam przyprowadzono angielski okręt z Jamaiki do Londynu przeznaczony. Wioził 35 beczek kawy z St.

Domingo, farbowne drzewo, rum, mahonia &c. co wszystko tam zaraz sprzedano.

W Bruxelli ogłoszono, że rejestra dla popisu do woyska na rok 13 już utworzone zostały. Młodzież urodzona w roku 1783 do 1784 jest wezwana, aby się w nie zapisać kazała. Nikt z młodzieży nawet ułomny nie jest od tego wyięty, pod odpowiedzialnością rodziców i urzędników.

Z Wenecyi d. 12. Września.

Podług listów z Włoch południowych, mowi pod dniem dzisiejszym jedna z naszych gazet, wyspa Malta oddana będzie Rosji na mocy konwencji zawartej pomiędzy tym cesarstwem i Anglią, jeżeli ta pogłoska sprawdzi się, tajemnica okrywająca przybywanie coraz większej liczby woysk rosyjskich do Rzpłety 7dnia wysp może być za wyjaśnioną uważana &c.

Z wyspy Sardynii odebraliśmy wiadomości następujące, które za urzędowe uważać można: "Jedna galera i dwie półgalery J. K. Mei Sardyjskiej pod dowództwem kawalera Desgeney zaczęły krążyć około Tunisu i dnia 15 p. m. po uporczywey bardzo bitwie opanowały jedną felukę i jedną galiotę Tunetańskie; pierwsza 4 armatami i 45 ludźmi uzbroiona była; druga zaś miała 2 armaty, dwa moździerze i 42 ludzi; pierwszą miała 3 ludzi zabitych, druga 11. Te dwie zdobycze zaprowadzono do bezpiecznego portu., Piszą z Bononii, że nieustraszony powietrzny żeglarz Zambecari, ma wkrótce przedsięwziąć trzecią powietrzną podróż; tą razą z jego przyjaciół towarzyszyć mu będzie.

Z Kolonii d. 16. Września.

J. C. M. nazajutrz poswoim do naszego miasta przybyciu obiedział konno okolice miasta w towarzystwie kommandanta straży honorowej. Ogodzinie 2 po południu J. C. Mość

przyymował władze wojskowe i cywilne; po tem dawał audyencyą deputacyi kupców; przez godzinę z nimi rozmawiał i raczył im [podchlebne uczynić obietnice. O godzinie 3 po południu Cesarz odprawił rewią z załogą miejscową na nowym rynku, ćwiczenia trwały przez godzinę 2; J. C. M. miał na sobie mundur swojej straży granadyerów. Ogodzinie 9 w wieczor Cesarz wraz z swoją małżonką udał się do bramy, która była przepysnie oświetlona. W środku wieży był zrobiony balkon przepysnie ubrany, skąd przypatrywali się Cesarstwo Jmć snierwkom. Brama miała kształt kolisty i przepyszny wystawiała widok. — Dnia 15 czterech znaczniejszych plebanów Kolonii przedstawionych było Monarsze przez biskupa akwisgrańskiego; P. Jakobi prezydent jenerałnego konsystorza wyznania Auszpurgskiego w departamencie Reery, Renu i Mozelli był także na audyencyą do J. C. M. przypuszczony. Tegoż dnia Xłę Jmć Birkenfeld przybył tu z Dusselderfu dla powinszowania Cesarzowi. P. Schimelpennink ambasador Rzpłety batawskiej w Paryżu przybył tu d. 14, a dnia 15 przez godzinę z J. C. M. rozmawiał.

Z Rzymu d. 16. Września.

Nuncyusz: Apostolski w Wiedniu wiadomił dwor nasz przez wysłanego gonca, że J. C. K. M. Rzymska takó zwierzchnik Monarchi Austriackiej przybrał tytuł Cesarza dziedzicznego Austriackiego. Mowią tu że Oycie Sty posłał zaraz nowe wierzytelne listy swojemu Nuncyuszowi do Wiednia i wydał breve stosowne do tej nowej godności J. C. K. M. Rzymskiej.

Od niejakiego czasu góra Wezuwiusza jest niespokojną i wyrzuca wiele lawy. Nie robi jednak zniszczenia. Uważają tu że w moenie, gdy ten Wulkan zaczął wybuchać, które wybuchanie gęsty dym i buk podziemi poprzedziły, mocne trzęsienie ziemi uczuło się dało w Spoletto i jego okolicach, a w odległości od Wezuwiusza 65 mil.

GAZETY KRAKOWSKIE

WNIEDZIELĘ DNIA 7. PAŹDZIERNIKA 1804.

WIADOMOSC

O Francuzko-zachodnio-indyjskiej wyspie S. Łucyi. Przez medyka Pagnet na S. Łucyi mieszkającego.

Wyspa S. Łucyi leży prawie wśrodku wszystkich Antillów, i może w wszystkich porach roku i do wszystkich okolic wysłać okręty. Jest także ze wszystkich stron dostępną, a zatem wygodnym miejscem do lądowania z wysp pobliskich. Z tego względu zawsze Anglicy mieli na nią oko.

Grunt nie jest tak podły, jak go okrzykniono. Powierzchnia jego składa się z szychty urodzajnej ziemi, która się z zepsucia roślin utworzyła; niżej leży już czysta, delfta, do rafinowania cukru przydatna, już zmieszana, rozsypująca się i dogodna roślinom glinowata ziemia; głębiej łupiący się dziurkowaty kamień; pod nim sychta piasku, potrzebne muszle, kamyki, głazy; наконец po tych tych 4 jedna po drugiej następujących sychtach znajduje się czarna ziemia zmieszana z kwarcem, feldspatem i szarlem. Z tych kamieni robią Karaibowie siekiery, któremi swoje czołna wyrębiają.

Cała powierzchnia tej wyspy jest przy małej uprawie urodzajną; góry nawet i najnieдоступniejsze miejsca mogą obficie wydać narodzaie. Jedne okolice są zdadne do wydawania Kakao, drugie kawy, trzecie trzciny cukrowej, inne nakoniec bawełny i *Cinchona caribaea*, której skutki doświadczone są w medycynie.

Senes, Tamaryndy, biały cyrmon, pi-

ment, gwaiaikum &c. &c. przedziwnie się tu udują. Rodzą się tu także nadzwyczaj piękne muskatolowe gątki; gwioździki, pieprz, przedziwnej wielkości aloesfy i tem podobne dżogie w Europie korzenia. Indygo rośnie w wielkiej obfitości po ugorach. Koczeneli jest podostatkim, lubo iey nie zbierają. Oprócz tego wydaie ta wyspa rozliczne ogrodowiny, owoce, warzywa, drzewa do budowy i stolarszczyzn.

Kiedy ciekawy zbliży się do rozległych lasów tej wyspy, których nawet kraiovcy nigdy nie zwiedzili, a niszcząca siekiera kraien ich tylko dotyka, rozumie, że same tylko krzywe, spruchnięte z starości znajdzie drzewa; lecz bardzo się myli: postrzeże tu równie proste, grube i zdrowe drzewa, jak gdyby ich sztuka pielęgnowała. Nie szkodzą sobie, chociaż gęsto rosną, jedno nad drugie w gorę się wynosi; pomiędzy niemi rośnie i szcze bardzo wiele roślin, które się po nich pną, i jedno z drugim spaiając czynią najpiękniejsze szpalery. Seiskając się z sobą, opuszczają gałęzie do ziemi, które przysymając się zwowu, czynią lasy prawie niedostępnymi.

Grunt wyspy jest bardzo nierówny. Powierzchnia ziemi tak jest nieregularna, jak iey wnętrzości; lecz ta nieregularność nie wydaie się na oko patrząc z góry na pobliskie okolice. Potrzeha ią z jednego końca do drugiego przebydż, a naowczas postrzeżemy kupę nierównych i rozrzuconych mas ogromnych. Ta atoli nierówność ułatwia robienie dróg przez góry do wewnętrzney komunikacyi.

Zdaydnią się tu mineralne i ciepłe, a nawet siarczyste wody.

Klimo nie jest tu tak nie zdrowe, jak pospolicie mniemają; przyczyny niezdrowości są łatwe do uprzątnienia, i z małą pracą można tę wyspę nayszdrowszą i naysmilszą z wszystkich osad francuzkich uczynić. Z resztą klima tej wyspy pobudza mieszkańców do miękkości i rozkosz.

Liczba Mieszkańców.

Białych mężczyzn	-	-	-	463
Białych kobiet	-	-	-	322
Białych chłopców	-	-	-	303
Białych dziewcząt	-	-	-	202
Oliwkowych mężczyzn	-	-	-	244
Oliwkowych kobiet	-	-	-	542
Oliwkowych chłopców	-	-	-	443
Oliwkowych dziewcząt	-	-	-	431
Czarnych mężczyzn czyli Murzynów	-	-	-	3705
Murzynek	-	-	-	5473
Murzyńskich chłopców	-	-	-	2324
Murzyńskich dziewcząt	-	-	-	2188

[Ogółem - 16645]

W roku 1790 rachowano na tej wyspie 22,245 osob, pomiędzy któremi znajdowało się około 20,000 zdalnych do pracy Murzynów.

W tymże czasie liczono tam:

Plantacyi cukrowych i młynow	-	-	60
— Bawełnianych	-	-	415
— Kakao	-	-	94

Plantacyi Kawy	-	-	-	200
Gorzelnii rumu	-	-	-	25
Gruntu zasadzonego trzciną cukrową	-	-	-	1533
— — — — — sążni kwadratowych	-	-	-	5777
— — — — — Bawełną	-	-	-	513
— — — — — Kakao	-	-	-	971
— — — — — Kawa	-	-	-	2600
— — — — — Zbożem	-	-	-	3369
Łąk	-	-	-	280
Koni i kłacz	-	-	-	704
Mułow i mulie	-	-	-	77
Ostów i oście	-	-	-	2824
Wołów i krow	-	-	-	6182
Owiec, skopow i koz	-	-	-	419
Świń	-	-	-	

Teraz znajduje się tylko:

Plantacyi cukrowych i młynow	-	-	45
— Bawełnianych	-	-	226
— Kakao	-	-	66
— Kawy	-	-	133
Gorzelnii rumu	-	-	18
Wapennych piecow	-	-	13
Gruntu zasadzonego trzciną cukrową	-	-	916
— — — — — sążni kwadratowych	-	-	2330
— — — — — Bawełną	-	-	289
— — — — — Kakao	-	-	595
— — — — — Kawa	-	-	1114
— — — — — Zbożem	-	-	1553
Łąk	-	-	23
Koni i kłacz	-	-	373
Mułow i mulie	-	-	79
Ostów i oście	-	-	1049
Wołów i krow	-	-	3187
Owiec, skopow i koz	-	-	307
Świń	-	-	

D O N I E S I E N I A.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa, niniejszym do publiczney podaje wiadomości, iż oświecanie latarni na wzor Wiedeński w mieście Krakowie przedsięwzięte będzie, do czego nowe latarnie Wiedeńskie z wszelkim do nich należącym porządkiem rozdane zostaną, zaś oświecanie tych latarni na lat 10 to jest od dnia 1 Listopada 1804 aż do ostatnie Października 1814 sposobem licytacji na dzień 22 Października r. b. w Ratuszu Krakowskim o godzinie 9 zrana odbywać się mającej, temu warędę wypuszczone będzie, który się za najmniejszą cenę takowego oświecania podejmie. Cena fiskalna rocznego oświecania wynosi ryb. 6190 z 245 wadium ma być w kwocie ryb. 619 przed licytacją złożone, inne tej licytacji tyczące się handycye mogą być co dziennie wtuteyszey Expedyturze przezyrane.

Dr dacki.

Gollmayer.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.

Dnia 21. Września 1804.

Hohn.

Magistrat Miasta C. K. Lublina niniejszym Publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności wiadomości podaje, iż na żądanie Żyda Joaka Ickowicza wierzyciela Licytacya Kamienicy tu w Lublinie (stoiącey prawnie przekonanych Szymona Fislwicz i Chai małżonków, tudzież Borucha Jakubowicza i Joby małż. własney podług dzieła detaxacyi przez poprzedniczą lub w czacie Licytacji w Registraturze przezyrzec się mogącego, do ryń. 2017 kr. 25 urzędownie oszacowaney, dnia 24 Octobris 1804 o godzinie 10 zrana w miejscu Magistratu tureyszego odprawiad się będzie, gdzie więcej ofiaruiący nad ustanowioną cenę fiskalną ryń 2017 kr. 25 wynoszącą, stosownie do ustawy sądowej §. 436. Długi na teżyż Kamienicy zabespieczone w szacunku ceny ofiarowaney na siebie przyiąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłaceniu przyiąć wzbraniłi się, dla tego wszyscy na pomienioney kamienicy z gruntem hypotekowani wierzyciele na tenże termin, ażeby szczegółnego przypozwu nieoczekiwali, podług nadwornego rozporządzenia pod dniem 23 Sierpnia 1797 niniejszym Edyktem wzywają się, gdyż przeciwnie, którzyby napomienionym terminie niestanęli, ani przeciwko kupuiącemu albo tę Kamienicę przezymuiącemu, ani do tey kamienicy żadnego prawa mieć nie będą, leaz swoicy należitości z przedarzy albo innego dłużnika majątku poszukiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 4 Septembris 1804.

Engbricht.

Lewandowski.

Stefanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.
Swiderski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do publiczney podaie wiadomości, iż ponieważ drugi termin, który był wyznaczony na dzień 1szy Października r. b. do zaarendowania Myta rogarkowego, także bezskutecznie upłynął; przeto do tego zaarendowania nowy termin na dzień 15 Października r. b. o godzinie 9 wyznacza się.

Wszyscy zatym Licytanci, którzy sobie życzą też Myto na rok ieden, to jest od dnia 1 Listopada 1804 aż do tegoż dnia 1805 zaarendować. Mają się w nowym pomieszkaniu magistratualnym na ulicy Brackiej znajdować. Cena fiskalna jest 22,500 ryń, którey dziełiąta część jako wadium w kwocie 2250 ryń. przed Licytacją złożona bydy ma. Dalsze tegoż zaarendowania tyczące się kondycye mogą bydy codziennie w tureyszey Expediturze przezyrzane.

Gollmayer.

Rangstein.

Fiala.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecz: Krakowa.
Dnia 2. Października 1804.

Hohn.

Dnia 15go Octobra t. r. o godzinie 10tey z rana będzie namocy wyskiego Gubernialnego dekretu pod d. 2 Augusta Nro 224 w Gubernialney Galicyyskiej Dyrekeyney expediturze w Lwowie odprawiad się licytacya liwerowania świec woskowych, to jest dla urzędow C. K. w Krakowie znajdujących się, na 3 pociebie następujące lata i kontrakt zawartym zostanie, i t kowi tylko przypuszczeni zostaną którzy na niżej wyrażone punkta deklarować się będą.

Każdy licytant ma się w wadium 250 zł. ryń. zaopatrzyć bez którego nikt przypnszczonym nie zostaje.

Obowiązki dostawiania rocznego kwantum świec woskowych przy licytacji uwiadomione zostaną im, zaś inne o kondycye w częśniej można się w C. K. cyrkularnym urzędzie Krakowskim lub w Gubernialney dyrekeyney Expediturze dowiedzieć.

Dan we Lwoie d. 25 Września 1804.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa Małgorzeta ż Nowakowskich Zawadowiczowa wiadonia, iż iey oyciec Michał Nowakowski dnia 7 Kwietnia 1802 roku zostawiwszy część majątku w summie zł. ryń. 338 i r. 30 bez testamentu pomarł, gdy zatem taż Zawadowiczowa jest nieprzytomna, i iey pomieszkanie wcale nie jest wiadome; więc niniejszym

Edyktent nąponina się, ażeby swoje oświadczenia, czyli przerzeczne dziedzictwo z dobrodziejstwem prawa i inwentarza obiać sobie życzy, lub się też onego zrzeknąć chce, do tutejszego magistratu w przeciągu trzech lat i niedziel 18 rachując od dnia 27 Stycznia r. b. 1804 tym pewnie podała, i prawa sobie do tegoż dziedzictwa służące udowodniła, gdyż inaczej po upływie tego czasu, dziedzictwo to zgłaszającym się i prawa swoje udowadniającym przyznane i wydane zostanie.

Drdacki.

Kannamiller.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 10 Sierpnia 1804.

Plinta.

Przez Magistrat Miasta C. K. Krakowa niniejszym edyktem do publicznej podnie się wiadomości, iż różne rzeczy ruchome po ś. p. Miłceyanie z Ziebrowskich Schmidowy pozostałe, jako to: klejnoty, złoto, srebro, zegarki, wino, miedź, suknie, bielizna, i inne sprzęty do nowe na żądanie P. Jerzego Bayera ekskutora testamentu dnia 930 Października r. b. o godzinie trzeciej z rana pozysnując, i ciągle w następujących dniach w kamienicy na ulicy Mikołajskiej pod Nrem 629 stojącej, za gotowe pieniądze przez publiczną licytacyą sprzedawane będą.

Wszyscy zatem w wspomnianych rzeczy ochotę nabyć mający, mają się na wzwysz rzezonym dniu i miejscu zaydować.

Drdacki.

Gollmayer.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 21 Września 1804.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż różna ruchomość po zmarłym P. Michale Wolmanie pozostała; jako to: złoto, srebro, miedź, cyna, żelazo, naczynia, gliniane, szkło, kobierca, obrazy i inne, dnia 15 Października b. r. o zwyczajnych godzinach to jest: z rana od 9 do 12, a po południu od 3 do 6 ciągle aż do czasu ukończenia; tak w Krakowie na Grodzkiej ulicy w Kamienicy pod Nrem 229 przez publiczną licytacyą sprzedawana będzie. — Wszyscy przeto chęć kupienia mający na wzwysz wyrażonym terminie i miejscu stawie się mają.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 28 Września 1804.

Plinta.

Na mocy wysokiego Gubernialnego Dekretu pod 18 7bra 1804 Nro. 36,651 niniejszym do wiadomości podaje się, iż w Mieście Haluszer zawałowano miejsce drugiego asessora wraz i kontrolora kasy z pensją roczną 100 rył. gdzie kompetenci życzący sobie tego miejsca, a posiadający język, łaciński, polski i niemiecki oraz i zaopatrzeniem się kaucyją 300 rył. prozby swe nąydalej do ostatniego 8bra 1804 urzędowi Cyrkularnemu Stryskiemu podać mają. W Krakowie d. 25 7bra 1804.

Cesarsko Krolewskie Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej deklarują Woyciecha Myszkowskiego dla niedotężności umysłu jego, stosownie do §. 251, 252 i 253. Części I. Ustawy Prawa Cywilnego, za niezdarnego do zarządzania swym majątkiem, i ustanawiają mu zastępcę na osobie Jmć Xiędza Jozefa Myszkowskiego.

W Krakowie dnia 22 Sierpnia 1804.

Jakob Kulczycki, V. P.

W. Reskoschny.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Galicyi Zachodniej.

Bech.